

* * *

— Когато Кубратъ се завърна отъ битката съ аваритѣ, основа селище край рѣката Днѣпъръ. Прибра той всички богатства, които аваритѣ бѣха заграбили отъ баща му, а заедно съ тѣхъ и тѣзи, които тѣ отъ години бѣха обирали отъ народитѣ, и започна да гради голѣмъ великолепенъ дворецъ.

По негова заповѣдъ робитѣ работѣха дено-

ношно; носѣха камъни и здрави голѣми дървета отъ далечни мѣста. И до пещерата, въ която бѣ израстналъ Кубратъ, като дете при майка си, се издигна сграда, каквато никой по тѣзи мѣста не бѣше виждалъ.

Въ обширнитѣ зали на този дворецъ, или Аула, както го наричаха тогава старитѣ българи, живѣеше Кубратъ съ женитѣ си.

Хубави бѣха женитѣ на Кубрата, като звезди въ тъмна нощъ, но една отъ тѣхъ бѣ най-хубава